

Si a algú no li agrada la sarsuela...

La soprano **María Bayo** va aconseguir, amb el concert que va oferir dimarts al Festival de Torroella, que molts assistents es reconciliessin amb aquest gènere. Acompanyada per l'Orquestra de Cambra de Ginebra, Bayo va oferir un concert-recital amb peces poc freqüents i desconegudes. Un programa totalment diferent del de l'any passat.

MARÍA BAYO, SOPRANO.
Orquestra de Cambra de Ginebra
Rubén Gimeno, director.
27è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí
Església. 21 d'agost.

PER JAUME BUSQUÉ I BARCELÓ
FOTO DE JOSEP SERENÓ

Si a alguns de vostès no els agrada la sarsuela els recomano que escoltin **María Bayo** per mitjà d'algun enregistrament que, fàcilment, trobaran a la botiga. **María Bayo** va aconseguir comentar de l'estil «*m'he reconciliat amb l'anomenat gènere chico*» perquè als antisarsuela els envaeix un prejudici que només una soprano com **María Bayo** pot fer canviar.

L'Orquestra de Cambra de Ginebra i **María Bayo** van donar un concert-recital en què la soprano intervenia en un percentatge notablement superior respecte a l'actuació del conjunt instrumental. El programa era compost de peces poc freqüents, desconegudes, fins i tot, pel públic

de Torroella que, en part, s'hi havia desplaçat per sentir la soprano navarresa amb un repertori com el que va oferir.

L'Orquestra suïssa va iniciar el concert amb la *Simfonia en do major* de **Georges Bizet**, una peça que subratllava la qualitat de la formació instrumental i senyalava un principi d'intencions: no es tractava d'una partitura «*per escalfar motors*», sinó que era una carta de presentació del conjunt de cambra —de fet, una simfonieta— i volia demostrar la capacitat i la preparació d'aquesta orquestra fundada fa poc més de quinze anys. En aquesta peça i en altres del programa va sobresortir **Gilles Vansons**, l'oboè solista. L'obra de **Bizet** és una peça de grans contrastos, que va posar de relleu el bon so de la corda en l'adagio de notable bellesa i en l'*scherzo* on s'observen sons d'arrel tradicional.

La potència de la música de **Berlioz** obria la intervenció de **María Bayo** amb l'ària *Je vais le voir* de l'òpera *Beatrice et Benedict* i amb *Zaide*, un bolero per a so-

prano i orquestra. **María Bayo** va demostrar, d'entrada, les seves immenses qualitats vocals, uns mèrits, però, que es reforçarien després del descans. La segona part, doncs, va ser pletòrica de detalls i de matisos, de potència i de delicadesa. Després d'un fragment instrumental de *La boda de Luis Alonso*, d'evidents textures espanyoles que el conjunt suís va resoldre amb esperit mediterrani, **María Bayo** va interpretar la romança de *María de La Tempranica* de **Gerónimo Giménez**. Les partitures dels autors espanyols que van conrear la sarsuela suggereixen paisatges i personatges, i situacions ambigües d'ambients populars. **María Bayo** va ser fidel a l'esperit de la lletra i la música amb la seva gràcia intrínseca, la seva expressivitat i un treball intens per donar al públic la força que contenien les obres del programa sense oblidar-ne el significat.

Yo soy Cecilia Valdés de **Gonzalo Roig** enllaçava la proposta de concert en què quedava reforçat el veïnatge interpirinenc

dels compositors del programa amb un viatge fins a les terres de Cuba. Amb aquesta darrera peça, **María Bayo** culminava una intervenció de gran nivell musical demostrant, també, les seves dots d'actriu dramàtica, ritmes antillans que **Bayo** va marcar-se amb un gust excel·lent, i una enorme capacitat de comunicació amb el públic.

Novetats respecte a l'any passat

Els quatre bisos amb què **María Bayo** i l'Orquestra de Cambra de Ginebra van concloure el recital van fer créixer, encara més, l'admiració de l'auditori de Torroella per la soprano navarresa que, per segona vegada, ha vingut convidada al Festival de Músiques de Torroella. El programa d'enguany era radicalment diferent del de l'any anterior: és, també, aquest fet el que dona prestigi a **María Bayo**, perquè significa que en la proposta dels dos anys hi hagut un treball meticulós de decisió i de selecció del repertori. ■